

Publicerad 2008-03-13 18:00 av opheliavampira

Fan

Låt varje rörelse berätta en historia för mig

kitschig andetag

blev till den stora stilen av att dölja innehållslösheten

fastän ögonblicket var viktigt

för oss

mig

Du stormade ut tätt efter mig på jobbet

och jag vände mig om

så där stod vi

öga mot öga

i minuter som kunde vara en förflyttning

två kroppar som andades stilla

medan blickarna sprängde över ögat och steg in bakom hornhinnan

la sig som små eldklot

skapade sig rum

befäste blindheten som blev till minnen

i en förort till stockholm.

Tillfällig förlamning

erbjöd den stunden oss en glimt av vad vi kunde ha delat

om jag inte tittat bort

om jag

hade frågat vad du heter...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren opheliavampira med Poeter.se id #21977 innehar upphovsrätten